

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 118. Quibus rationibus probetur, quod attritio sufficiat cum
Sacramento.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

rantiam inculpabilem, hoc esset exoticum & temerarium, ergo.

861. Q. 118. *Quibus rationibus probetur, quod attritio sufficiat cum Sacramento.* R. sequentibus. §. 1. Nihil obstat, quò minùs attritio sufficiat, nam est actus honestus, supernaturalis, tendens in Deum velut finem ultimum à peccatore assequendum, efficaciter excludens omnem voluntatem peccandi, uti constat ex dictis hactenus. Nec ullum est argumentum in oppositum, cui plenè non satisfiat, uti partim est ostensum, partim ostendetur à n. 864., ergo.

862. §. 2. Si attritio non sufficiat, plerique homines, præsertim rudes & ingenio tardiores, vix unquam habebunt dolorem sufficientem pro Sacramento, pauci enim assurgunt ad dolendum de peccato, quia Deo summè bono malum est, uti testari poterunt Confessarii de penitentibus suis.

863. §. 3. Secundùm adversarios, in dolore debet adesse amor Dei absolutè prædominans, sive intensior omni alio amore actuali cordis, sed talis amor Dei erit rarus, & sæpe erit impossibilis, nam sæpe fit, ut quis, etiam non libere sed planè necessariò propter motiva magis sensibilia, nec inhonesta, intensius doleat, v. g. de morte Patris sibi charissimi quàm de peccato; aut ut intensiore affectu actuali amet unicam prolem suam quàm Deum, cujus bonitatem hic & nunc non ita sensibiliter potest cognoscere, talis autem homo, quamvis secundùm partem superiorem voluntatis Deum appretiet super omnia, tamen occasione partis inferioris ejusdem voluntatis magis sensibiliter tractæ habere non poterit amorem intensiorem Dei absolutè

præ-